

نامه نگاری‌ها بین اسد و بوش

رئیس جمهوری اسد در دیدار با بیکر از این گفت که نقش سازمان ملل از نظر سوریه در چارچوب میثاقی آن می‌گنجد که در نشست سانفرانسیسکو در سال ۱۹۴۵ تصویب شد و همچنین نظر به مسئولیت این سازمان در تقسیم فلسطین و آواره‌سازی ملت آن دارد. ضمن اینکه از نظر ما سازمان ملل بنا نیست کار ناممکن انجام دهد و همچون «صد دانا، سنگی را که نادانی در چاه انداخته، بیرون آورد»، اما مردمان کشورهای ما همچنان بیشتر از ایالات متحده به سازمان ملل اعتماد دارند. اسد سپس از تفاوت کنفرانس بین‌المللی و کنفرانس منطقه‌ای گفت و اینکه هدف اسحاق شامیر نخست‌وزیر اسرائیل از اصرار بر کنفرانس منطقه‌ای، تنها یک کنفرانس چندجانبه است که به معنای عادی‌سازی روابط با اسرائیل پیش از عقب‌نشینی و حتی بی‌عقب‌نشینی از سرزمین‌های اشغالی خواهد بود. برای اینکه نشست با بیکر، در چارچوب واقعی آن قرار داده شود، باید به این نکته نیز اشاره کنم که جورج بوش رئیس جمهوری آمریکا، در ۳۰ مه ۱۹۹۱ در پرتو شرط ما برای بازگشت کامل جولان اشغالی به سوریه در ازای مشارکت در روند صلح، نامه‌ای برای حافظ اسد، ملک حسین، اسحاق شامیر، حسنی مبارک از رهبران سوریه، اردن، اسرائیل و مصر/ و فیصل حسینی در قدس [شخصیت فلسطینی و فرزند شهید عبدالقادر الحسینی از رهبران قیام فلسطین علیه صهیونیست‌ها]، ارسال کرد. بیکر در انتظار دریافت پاسخ سریع ما به نامه بوش رئیس جمهوری آمریکا خطاب به رئیس جمهوری اسد بود. اما ما به این شتاب ورزیدن طرف آمریکایی پاسخ مثبت ندادیم و نکات آمده در نامه را از منظر سیاسی و ژرف‌بینانه بررسی و آهنگ آن کردیم که پیش از نامه تضمین‌های ایالات متحده به آن پاسخ ندهیم. آمریکا روابط ویژه‌ای با اسرائیل داشت و اسرائیل از پیش و آشکارا فرمول «زمین در برابر صلح» را رد کرده بود. اسحاق شامیر نیز پاسخ خود را به نامه رئیس جمهوری بوش، به تعویق انداخته و آن را منوط به دریافت این تأکید کرده بود که کنفرانس صلح بر اساس فرمول «زمین در برابر صلح» نخواهد بود. من ملاحظات سوریه درباره برخی نکات مورد نظر آمریکا را به جرجیان سفیر آمریکا ابلاغ کرده و بیکر که گویی این ملاحظات را با رئیس جمهوری بوش بررسی کرده بود، مرا به نشستی دوجانبه در پرتغال دعوت کرد.

■ پیام‌کنشی بوش به اسد

نشست میان من و بیکر در لیسبون به درخواست آمریکا و در ظهر شنبه اول ژوئن ۱۹۹۱ برگزار شد. ولید معلم (سفیر سوریه در واشنگتن) و زکریا اسماعیل معاون وزارت خارجه سوریه و ادوارد جرجیان، دنیس راس و مگارت تئوپلر از دو طرف سوری و آمریکایی در این نشست حضور داشتند. بیکر نشست را با گفتن این جمله آغاز کرد که «از نگارهای ما در باره برخی نکات از طریق جرجیان مطلع شده و حامل پیامی مکتوب از رئیس جمهوری بوش به رئیس جمهوری اسد است که در مرحله‌ای از ملاقات آن را به من ارائه خواهد کرد. از بیکر خواستم ابتدا از متن پیام بوش مطلع شوم و با سرعت و در عین حال دقت، پیام را بخوانم. به بیکر یادآوری کردم که رییس‌نخست من از پیام، مهم بودن آن است. بیکر توضیح داد که «کریا به بیکر پرسیده «چرا عناصر افزوده‌ای؟» و به یادش آوردم که گفت‌وگوهای از دژادمنی یوزیه درباره تضمین‌ها و نقش سازمان ملل متحد در کنفرانس و تبادل آن، میان او و رئیس جمهوری اسد انجام شده است. بیکر پاسخ داد: «این نخستین باری است که ایالات متحده چنین تضمینی در منطقه خاورمیانه ارائه می‌کند، زیرا بدون این تضمین، اسرائیل بلندی‌های جولان را باز نمی‌گرداند و اگر اسرائیلی‌ها به فرض آهنگ آن کنند که جولان را به‌خاطر اهمیت آن برای امنیت خود نگه دارند، در این صورت ایالات متحده، پیش آمده و به آنها خواهد گفت: آمریکا مرزهای شما را تضمین می‌کند.» بیکر افزود چنین تضمینی را هیچ طرفی جز ایالات متحده نمی‌تواند ارائه کند. بیکر افزود: یکی از عناصر افزوده‌ای که در پیام رئیس جمهوری بوش نیامده است، به نحوی که حتماً یک ساله پایان یابد و همچنین موافقت اسرائیل با گزیرن‌پذیری برگزاری گفت‌وگوهای چندجانبه برای بررسی مسائل منطقه‌ای در درون کنفرانس [بین‌المللی] صلح و در چارچوب نظارت آمریکا و شوروی است. نقش سازمان ملل متحد هنوز در حال بحث و بررسی است. بیکر گفت: اروپایی‌ها می‌توانند نماینده‌ای از سوی خود بفرستند تا ملاحظات آنها را در جلسه افتتاحیه و هنگام بازبرگزاری گفت‌وگوها، مطرح کند. بیکر به این نکته هم پرداخت که اسرائیل با پذیرش نشست با فلسطینی‌هایی از سرزمین‌های اشغالی از موضع خود کوتاه آمده است. از او پرسیدم «این کوتاه آمدن از موضع است؟ اگر نشستن رودرو با سازمان آزادیبخش را می‌پذیرفت می‌شد آن را کوتاه آمدن تلقی کرد. اما در این موضوع آنها امتیاز گرفته‌اند و چیزی نداده‌اند. این کوتاه آمدن از سوی آنها نیست و اگر صلح می‌خواهند، باید راه حل عادلانه‌ای برای مشکل فلسطین تدارک ببینند.» بیکر گفت: «اسرائیل تا زمان آزادیبخش مذاکره نمی‌کند، اما فلسطینیان از سرزمین‌ها [ی اشغالی] و سازمان [آزادیبخش فلسطین] و اردن با آرامش و به شکل غیر آشکار، در دره اربیات مشترکی توافق خواهند کرد.» در پی این بحث فضای نشست ما با دیگر تنش آلود شد و بیکر را وارد اشت که بگوید: «باور کنید حکومتی در آمریکا بهتر از حکومت فعلی نخواهد یافت، فرصت را از دست ندهید.» به او گفتم: «مشکل اصلی با حکومت آمریکا نیست، با حکومت اسرائیل است، اگر دلخوش به این بودیم که در توان ایالات متحده است که بی‌اثرپذیری از روابط راهبردی خود با اسرائیل، بر اسرائیلی‌ها فشار بیاورد، تردیدی درباره نتایج نداشتیم.» همچنین افزودم: «اما نگران این هستیم که اگر شما در برابر اسرائیلی‌ها کنرش کردید و نتوانستیم آنها را در مذاکرات نسبت به نقش فعال سازمان ملل متحده قانع کنیم، چگونه خواهید توانست آنها را به سازشی قانع سازید که بر اساس مشروعیت بین‌المللی باشد.» از ایالات متحده خواستم تضمینی درباره هدف مذاکرات ارائه کند و به او دقیقاً این سخنان را گفتم: «هدف، می‌بایست آشکار باشد، که بازگرداندن حق ما است.» بیکر گفت او تنها می‌تواند بر اصل «زمین در برابر صلح و پذیرفتن پیوست یک اینچ از جولان توسط اسرائیل» تأکید کند و اینکه آمریکا متعهد به «تضمین مرزهایی است که شما و اسرائیلی‌ها توافق کرده‌و آن را ترسیم می‌کنید.» بیکری در پی فرمول «زمین در برابر صلح» را تکرار می‌کرد. از او پرسیدم: «چرا نمی‌گویید زمین‌های مشخص در برابر صلح مشخص تا دربرگیرنده همه سرزمین‌های اشغالی عربی باشد؟» او پاسخ داد: «این فرمول با همه جبهه‌ها سازگار است. اما اگر آنچه شما می‌گویید را مبنا قرار دهیم، فرض کنیم اسرائیل با اعلام اینکه فلان زمین را می‌خواهم نگه دارم مایل باشد با توافق با طرف فلسطینی، زمین‌هایی را با آنها مبادله کند. در این صورت به نظر شما برگزاری کنفرانس را در جدال پیرامون این موضوع با شکست مواجه کنیم؟» من گفتم این یعنی اسرائیلی‌ها می‌توانند هر چه را نمی‌پسندند، ویران کنند.

■ نامه‌یاسخ

اجلاس سران ۷ کشور صنعتی جهان، در حال یا در آستانه برگزاری در لندن و از رویای مختلف از اهمیت برخوردار بود. هم به اعتبار حضور قدرتمندترین اقتصادهای جهان و هم به‌خاطر برگزاری آن پس از پیروزی این کشورهای سرمایه‌داری بر اردوگاه کمونیستی و همچنین حضور جورج بوش رئیس جمهوری آمریکا به‌عنوان قطب اصلی اردوگاه سرمایه‌داری که با همراهِ داشتن موافقت‌حافظ اسد رئیس جمهوری سوریه با برگزاری کنفرانس صلح، وارد نشست می‌شد. با اینکه نشست نرس هفت کشور به‌طور معمول، پوشش رسانه‌ای گسترده‌ای نمی‌یافت، اما سر و صدای رسانه‌ای که در پیامد نشست لندن شکل گرفت جهان را آکنده از امید به برگزاری زود هنگام کنفرانس صلح خاورمیانه کرد.

دور نما

اشپنگل (آلمان)

تا چند ماه پیش حزب سبزهای آلمان در جایگاهی خوب قرار داشت و تصویری شد در انتخابات پارلمانی بتواند کرسی‌های زیادی را تصاحب کند. اما این حزب در یکی دو ماه اخیر مرکب اشتباه‌هایی مهلک شده که باعث شده است در روزهای اخیر محبوبیت‌اش بشدت تنزل پیدا کند و دیگر آمیدی به تأثیرگذاری خود در انتخابات، نداشته باشد.

اسرائیل در لاک دفاعی

زهره صفاری/ حدود دو هفته پس از فرار بزرگ ۶ اسیر فلسطینی از زندان فوق امنیتی اسرائیل، رژیم صهیونیستی که برای جبران این رسوایی پاک‌نشدنی همه ظرفیت‌های خود را به کار گرفته بود، دو زندانی فراری دیگر را نیز در «جنین» دستگیر کرد. به گزارش «نیویورک تایمز»، ارتش اسرائیل که پیش‌تر موفق به دستگیری ۴ اسیر دیگر شده بود در بیانیه‌ای اعلام کرد: «در جریان عملیاتی در جنین در بخش شمالی کرانه باختری رود اردن (منطقه نیفتات) و «ایهام کممچی» محاصره و بازداشت شدند.

به این ترتیب هر ۶ زندانی فلسطینی که همگی اهل جنین هستند دستگیر شده‌اند. این بیانیه در حالی صادر شده است که به نوشته «الجزیره»، «فدوا کممچی» پدر یکی از اسرای بازداشت شده به رسانه‌های محلی گفت: «پسرم حدود ساعت یک و ۴۵ دقیقه بامداد با من تماس گرفت و گفت در محاصره نیروهای اشغالگر در جنین قرار دارد و برای حفظ جان مردم مجبور است خود را تسلیم کند. من هم که از این حرف‌ها شوکه بودم او را به خدا سپردم.» در این میان به‌رغم اینکه نیروهای اسرائیلی اعلام کرده‌اند زندانیان بدون درگیری تسلیم شده‌اند، اما گویا می‌شود بامداد پدر و همسران با دستگیری دو زندانی فراری، ساکنان «جنین» صدای درگیری و تیراندازی را نیز شنیده‌اند. با وجود این حواشی اهمیت این عملیات به قدری برای صهیونیست‌ها بالا بود که «فتالی بنت»، نخست‌وزیر اسرائیل از نیروهای امنیتی به

تجمع کم رونق حامیان ترامپ

بنفشه غلامی/ محاسبات دونالد ترامپ باز هم

اشتباه از آب در آمد. رئیس جمهوری سابق آمریکا که مدعی است چهره اصلی انتخابات ۲۰۲۴ خواهد بود، چند روز قبل از حامیان خود خواست، در حمایت از متهمان حمله ۶ ژانویه، مقابل ساختمان نهاد قانون‌گذاری آمریکا تجمع کنند. اما گزارش‌ها حاکی است، تنها اندکی بیش از صد نفر به این فراخوان پاسخ مثبت دادند.

این تجمع که نام «عدالت برای ۶ جی» برای آن برگزیده شده بود، اقدامی بود که توسط مت براینبار، استراتژیست کمدین زمان انتخابات دونالد ترامپ سازماندهی شد. او که از چند هفته قبل برای برگزاری این تجمع تبلیغ می‌کرد، از حامیان ترامپ خواسته بود، دراین تجمع از نمادهای تحریک آمیز و کلاه‌هایی که یادآور جنگ‌های داخلی آمریکا هستند، استفاده نکنند؛ توصیه‌ای که برخی از شرکت کنندگان در تجمع آن را نادیده گرفتند. براینبار و البته دونالد ترامپ تصور می‌کردند به راه انداختن این تجمع نه تنها می‌تواند نشان دهنده تداوم محبوبیت ترامپ باشد که با توجه به تعداد بالای شرکت کنندگان خواهد توانست، نتایج انتخابات ۲۰۲۰ را به چالش بکشد. اما بر خلاف آنچه آنان می‌پنداشتند، آنچه بیش از هر چیز در تجمع حامیان ترامپ جلب نظر می‌کرد این بود که شمار نیروهای پلیس که برای جلوگیری از خشونت‌های احتمالی در حالت آماده باش ایستاده بودند و همین‌طور خبرنگاران رسانه‌ها، بسیار بیش از معترضان بود. بنابراین گزارش در حالی که بیشتر تصور می‌شد، دست‌کم ۷۰۰ نفر در این اعتراض شرکت کنند، شمار معترضان اندکی بیش از ۱۰۰ نفر بود. با این حال همین جمعیت اندک نیز موجب درگیری کوچکی شدند و یک نفر از آنان نیز دستگیر شد. این معترضان که در پی‌رم‌های شبه نظامیان راست افراطی را حمل می‌کردند، به

دوگانه تهدید در کاخ سفید و پنتاگون

گروه جهان/ یک مقام بلندپایه پنتاگون در کنفرانس نظامی بالتیک در لیتوانی، به اروپا هشدار داد، برزگترین تهدید امنیتی برای اروپا و آمریکا، روسیه است، نه چین. او می‌گوید که کاخ سفید چه در دوره ریاست جمهوری دونالد ترامپ و چه در ۸ ماهی که از دوره ریاست جمهوری جو بایدن می‌گذرد، بزرگترین تهدید علیه خود را چین توصیف کرده است. به گزارش «اواسیا تایمز»، کالین کال، معاون امور سیاسی وزیر دفاع آمریکا در سخنان خود در لیتوانی تأکید کرد: «روسیه در کوتاه‌مدت می‌تواند خطری بسیار بزرگتر از چین برای آمریکا و اروپا باشد. این کشور هدفی سرکشت است که با قاطعیت تمام برای نفوذ جهانی

خطر انجام این عملیات که آن را مؤثر، پیچیده و سریع خوانده است، قدردانی و با وجود ننگی که فرار این ۶ زندانی از زندان فوق امنیتی اسرائیل بر چهره رژیم اشغالگر قدس گذاشته، اعلام کرد: «هر اشتباهی قابل جبران است.» این ۶ اسیر فلسطینی که ۵ نفر آنها از اعضای جهاد اسلامی فلسطین و یکی از آنها از فرماندهان ارشد گردان شهدای الاقصی بودند، در شرایطی پس از ۹ ماه حفر گودالی در زیر سلول‌شان با قاشق زنگ زده و گاهی بشقاب و حتی دسته‌کتری موفق به فرار شدند که آمارها نشان می‌دهد در حال حاضر حدود هزار و ۶۵۰ فلسطینی از جمله ۲۰۰ کودک، ۴۰ زن و ۵۲۰ مقام دولتی در زندان‌های اسرائیل نگهداری می‌شوند. در همین حال بسیاری از فلسطینی‌ها این فرار را فارغ از آنچه برای ۶ زندانی رخ داد نمادی از زنده بودن مقاومت در برابر اشغالگری اسرائیل دانسته‌اند که می‌تواند روح قهرمان‌پروری را در فلسطین تقویت کند. برخی کاربران شبکه‌های مجازی نیز با ایجاد لبخندهایی روی تصاویر صورت بازداشت‌شدگان، آنها را پیروز این دولت امنیتی با اسرائیل اعلام کردند.

■ حمایت فلسطین از بازداشتی‌ها

فرار شجاعانه از زندان «جلیوع» اسرائیل برای چندین روز تیت‌رخبری رسانه‌های جهان شده بود و انتقادات بسیاری را به سرویس امنیتی رژیم صهیونیستی وارد کرد. اما پس از انتشار خبر دستگیری دو زندانی باقیمانده، مردم فلسطین نیز در حمایت از ۶ قهرمان این روزهایشان در سراسر کشور تظاهرات کردند و شماری از

اکونومیست (بریتانیا)

بیت‌کوین دریچه‌ای بود به سوراخ خرگوشی بزرگ که شاید در ابتدا کوچک به‌نظر می‌رسید اما اکنون می‌بینیم که آنقدر پهناور هست که هکرها بتوانند با شناسایی نواقص آن، دست به سرقت ارزهای دیجیتال بزنند. از همین رو اکنون شاهد ظهور یک سیستم مالی جدید به اسم دی فای هستیم که قصد دارد بدون نواقص بیت‌کوین کار را شروع کند.

آتلانتیک (امریکا)

اگر سری به اتاق‌های نویسندگان و تهیه‌کنندگان هالیوود بزنید، متوجه می‌شوید تعداد نویسندگان و تهیه‌کنندگان سیاه‌پوست افزایش یافته است اما در صنعت تلویزیون قدرت همچنان در دست مدیران سفیدپوست است و شبکه‌های کابلی فیلم‌هایی را درباره سیاه‌پوستان می‌سازند که تمامی عوامل آنها سفیدپوست هستند که حاکی از نژادپرستی در این رسانه است.

از سمت نوار غزه این آمده باش را تأیید کرده است. این اقدامات در حالی است که ایرنا به نقل از «یورونیوز»، از گزارش اسرائیل درباره آزمایش موشکی جدید حماس به هدفی در دریا همزمان با بیانیه ارتش رژیم صهیونیستی برای پایان عملیات دستگیری ۶ اسیر فراری پرده برداشته است. در همین حال جنبش حماس در واکنش به این بازداشت‌ها اعلام کرد: «به‌رغم دستگیری مجدد قهرمانان تونل آزادی، این عملیات به عنوان شاهی انکارناپذیر بر شکنندگی و ضعف سیستم امنیتی رژیم صهیونیستی باقی می‌ماند. گردان‌های قسام وعده داده‌اند که ۶ قهرمان تونل آزادی در راس مبادله اسرا قرار خواهند گرفت و زندانیان صهیونیست خود درهای سلول را برای آنها باز می‌کنند.» جنبش جهاد اسلامی نیز در واکنش به بازداشت دوباره اسرای زندان فلسطین پس از این فرار نشان می‌دهد قاشق آهنی نیز در کنار پرچم فلسطین به‌نماد مقاومت در برابر اشغالگران بدل شده و حتی یک هنرمند کویتی مجسمه دست گرہ کرده‌ای با قاشق را نیز ساخته است.

■ آماده‌باش دفاعی

نگرانی اسرائیل از پاسخ مقاومت به بازداشت اسرای فلسطینی به حدی در ساعات پس از اعلام بازداشت دو زندانی باقیمانده در «جنین» بالا رفته است که منابع عبری از آمده‌باش سامانه‌های پدافند موشکی «گنیدآهنین» اسرائیل در برابر حمله موشکی احتمالی حماس خبر داده‌اند. به نوشته ایسنا، رادیو ارتش رژیم صهیونیستی نیز با اعلام احتمال تهدید موشکی

بازسازی «پیمان آتلانتیک» با ساز و کارهایی جدید

کوئتر هلمن و چارلز ا. کوچیان
 تحلیلگران سیاسی

مترجم: وصال روحانی

«پیمان آتلانتیک» دوران ناآرامی را سپری می‌کند. مدیریت ضعیف جو بایدن بر موضوع خروج سربازان آمریکایی از خاک افغانستان، ناراضیاتی شدید اروپایی‌ها از همین مسأله، قرارداد زیردریایی هسته‌ای با استرالیا و انتخابات پارلمانی سرنوشت‌ساز و قریب‌الوقوع در آلمان، مسائلی هستند که نوعی عیارسنجی تازه را «پیمان» مذکور طلب می‌کند.

هشت ماه پیش که بایدن در آمریکا به قدرت رسید، تصور می‌شد پیمان آتلانتیک تجدید حیات یافته اما واقعیت امر این است که میزان توجه مردم و حتی نهادهای سیاسی به مسائل فراملی و سیاست‌های جهان‌گسترانه در سطح آمریکا به حداقل رسیده است. بایدن به سان صف خود، دونالد ترامپ معتقد است که باید از هزینه‌های کلان به بهای برقراری امنیت در نقاط دوردست پرهیز کرد. اگر ترامپ این را فقط در حرف‌های خود تجلی بخشد، بایدن آن را در افغانستان اجرایی کرده و بزودی در خاک عراق که هم محقق خواهد کرد. اما آنچه سبب شده صرفه‌جویی در مخارج نظامی در خاورمیانه اثر عکس بدهد، نحوه حفات‌ر‌بار خروج نیروهای آمریکایی و پوچ جلوه کردن وعده‌های بایدن، درخصوص تمرکز برکوتای هدف بلع‌ای‌اش، این است. پیمان آتلانتیک حتی هم‌تاها و شرکای خود را نیز همانند خویش در موضع ضعف و محتاج به بازنگری در بنیادها و اساس کار خود می‌بیند. بارزترین آنها، اتحادیه اروپاست که نه تنها چند عضو سال‌های طولانی‌اش به آن پشت کرده‌اند، بلکه بیماری کرونا و تبعات آن از شعاع عملکرد مفید آن بشدت کاسته است. این سلسله مسائل اتحادیه اروپا را به جایی رسانده که هیچ نشانی از فراگیری و تسلط سابق خود بر پهنه اروپا ندارد و با غروب نسبی امپراتوری صنعتی آلمان، با روزهای تیرندری مواجه است. اگر پیمان آتلانتیک باید تجدید قوا کند، به این سبب هم هست که چین دیگر به جهان‌گشایی‌های اقتصادی قناعت نمی‌ورزد و شروع به بازی بزرگ سیاسی و حتی نظامی در سطح اروپا کرده و با وعده جاده‌سازی و تسهیل راه‌های مواصلاتی به چند کشور این قاره نفوذ کرده است.

در چنین هنگامه‌ای مدیران پیمان آتلانتیک ابتدا باید به اعضای خود یادآور شوند که تنها راه برای قدرت گرفتن مجددشان، بازگشت به شالوده این اتحاد و انجام تعهداتشان در قبال آن است. پس از آن نیز آمریکا و ناتو باید در مورد همکاری‌ها، به بررسی مجدد بنشینند و اعضای این نهاد نظامی را قانع کنند که آمریکا از این پس پویا را صرف حفظ و تقویت نهادی نخواهد کرد که اروپا بیشترین سود را از آن می‌برند. پیش‌تر آلمان نه تنها با صنایع پیشرو خود به کل اقتصادهای درامنده اروپا و نیرو می‌بخشید، بلکه در ناتو نیز بیشترین حضور را به لحاظ توانمندی‌های نظامی داشت ولی با غروب زمامداری ۱۶ ساله آنلا مرکل و روی کار آمدن جانشینانی که شیوع «کووید۱۹» آنها و طیف عملشان را بشدت محدود کرده، ناتو به اتحاد و همکاری بیشتری بین کل اعضای خود محتاج است تا از این طریق روی پای خود بایستد و اندماً از پیمان آتلانتیک درخواست نکند عصای دستش در سخت‌ترین روزهای حیات اروپا در قرن بیست و یکم باشد.

همه اینها البته آرزوهایی است که شاید تحقق‌ناپذیر باشد زیرا (آمریکا جو بایدن» چنان ضربه خورده و زخمی است که بیش از پرداختن به نیازهای چند سازمان فراملی خود یا لزوم تقویت پیمان‌های بین‌المللی، ابتدا باید ساختار سست شده نهادهای اصلی خود را تقویت کند. شاید هم قدم اول را باید همین اروپای تضعیف شده بردارد. به‌هر صورت اگر پیمان آتلانتیک نتواند از همیاری نیروهای اروپایی و سایر شرکای غربی‌اش بیش از پیش بهره‌مند شود، نه فقط بایدن که کل جهان غرب در بازی قدرتی که با چین و روسیه دارد، شکست‌های بدتر و بزرگ‌تری را متحمل خواهد شد.

■ منبع: ProjectSyndicate

تحلیل روز:

برای بازنویسی ماجراهای روز ۶ ژانویه بود.

روزی که ترامپ با سخنرانی پرهیجانش، فتنیه حمله به کنگره آمریکا را روشن کرد و باعث شد بیش از هزار نفر از حامیان ترامپ با سرو شکل‌هایی غریب و لباس‌هایی عجیب، به ساختمان کنگره حمله کرده، وارد آن شده، برخی اشیا را تخریب و یا سرقت کنند. پلیس آمریکا بعد از این حادثه که موجب مرگ ۵ نفر شد، بیش از ۶۰۰ نفر را به اتهام جرایم مختلف دستگیر کرد که بیش از ۵۰ نفر آنان که جرایم سبکی داشتند، جرم خود را پذیرفتند. اغلب آنان به حبس‌هایی کمتر از شش ماه و با صرفاً یک تعهد، محکوم شدند.

اما پرورنده برخی از دستگیر شدگان که مرتکب جرایم سنگین شده‌اند، هنوز در حال بررسی است و احتمالاً به زندان‌های طولانی مدت محکوم خواهند شد. از همین رو نیز متعوی‌ای اصلی سخنرانی‌های تجمعی که ترامپ فراخوان آن را داده بود، به آزادی این افراد اختصاص داشت تا به این ترتیب به حامیان ترامپ نیز گوشزد شود که رئیس جمهوری سابق آمریکا، نسبت به وضعیت حامیان خود بی‌توجه نیست.

و منطقه دریای سیاه دارد. از همین‌رو آمریکا تمامی فعالیت‌های نظامی روسیه را در این مناطق به طور کامل رصد می‌کند و زیر نظر دارد.» وی با این حال احتمالاً اثر بخشی مذاکرات با روسیه را رد نکرد و مدعی شد: «ارتش آمریکا در زمان لازم انعطاف‌پذیری هم دارد و گزینه‌ای از سرگیری مذاکرات ثمربخش با روسیه را کنار نمی‌گذارد.» کنفرانس نظامی بالتیک، نشستی سالانه است که هر سال توسط وزارت دفاع لیتوانی سازماندهی می‌شود. کنفرانس امسال، این هفته تحت عنوان «غرب جنگ‌های نیابتی برای رسیدن به اهداف خود برنامه‌ریزی می‌کند و بر همین اساس فعالیت‌های گسترده‌ای در جناح شرقی ناتو و روسیه داشت.